

Pytania prejudycjalne

Czy zagwarantowana w art. 49 TFUE swoboda przedsiębiorczości zostaje naruszona przez przepis krajowy, taki jak będący przedmiotem niniejszego postępowania, w zakresie, w jakim skutkuje on tym, że spółka luksemburska, która zaksięgowwała w Luksemburgu spadek wartości akcji i faktycznie co do zasady odliczyła ten spadek od swojego wyniku podatkowego, jednak w rzeczywistości nie mogła go odliczyć od tego wyniku ze względu na istnienie straty podatkowej, po przeniesieniu swojej siedziby statutowej do Belgii podlega tam opodatkowaniu z tytułu odliczenia tego spadku wartości, chyba że wzrost wartości związany z tym odliczeniem zostanie zaksięgowany na wydzielonym rachunku pasywów, podczas gdy spółka belgijska, która odnotowała spadek wartości akcji w Belgii, nie podlega opodatkowaniu z tytułu odliczenia tego spadku wartości, pod warunkiem że spadek ten nie był wcześniej odliczony od wyniku podatkowego w Belgii, bez konieczności księgowania wzrostu wartości związanego z tym odliczeniem na wydzielonym rachunku pasywów?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 9 lipca 2021 r. – Ministero dell’Interno / TO****(Sprawa C-422/21)**

(2021/C 368/11)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym*Strona wnosząca odwołanie: Ministero dell’Interno**Druga strona postępowania: TO***Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 20 ust. 4 i 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE⁽¹⁾ z dnia 26 czerwca 2013 r. stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują cofnięcie środków dotyczących przyjmowania wobec pełnoletniego wnioskodawcy, który nie jest objęty kategorią „osób szczególnej troski”, w przypadku gdy wnioskodawca ten jest uznany za osobę, która dopuściła się szczególnie agresywnego zachowania poza ośrodkiem dla cudzoziemców, polegającego na użyciu przemocy fizycznej wobec funkcjonariuszy publicznych lub pracowników służby publicznej, powodując u ofiar uszkodzenia ciała wymagające poddania się leczeniu w miejscowym oddziale ratunkowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (wersja przekształcona) (Dz.U. 2013, L 180, s. 96).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 14 lipca 2021 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko HM; druga
strona Openbaar Ministerie****(Sprawa C-428/21)**

(2021/C 368/12)

*Język postępowania: niderlandzki***Sąd odsyłający**

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym*Europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko: HM**Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie*

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 27 ust. 3 zdanie wprowadzające lit. g) oraz ust. 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾, rozpatrywany w świetle prawa do skutecznej ochrony sądowej, należy interpretować w ten sposób, że:
  - osoba przekazana powinna mieć możliwość skorzystania z przysługującego jej prawa do bycia wysłuchaną w związku z wnioskiem o wyrażenie zgody na rozszerzenie zakresu czynów w wydającym nakaz państwie członkowskim, przy okazji przesłuchania tej osoby przez organ sądowy tego państwa członkowskiego w przedmiocie ewentualnego zrzeczenia się prawa do skorzystania z zasady szczególności, o którym mowa w art. 27 ust. 3 zdanie wprowadzające i lit. f) decyzji ramowej, czy też
  - osoba ta powinna mieć możliwość skorzystania z przysługującego jej prawa do bycia wysłuchaną w państwie członkowskim, które ją wcześniej przekazało, przed wykonującym nakaz organem sądowym w ramach postępowania w sprawie wyrażenia zgody na rozszerzenie zakresu czynów?
2. Jeżeli osoba przekazana powinna mieć możliwość skorzystania z przysługującego jej prawa do bycia wysłuchaną w związku z wnioskiem o wyrażenie zgody na rozszerzenie zakresu czynów, o którym mowa w art. 27 ust. 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w państwie członkowskim, które ją wcześniej przekazało, to w jaki sposób to państwo członkowskie powinno jej to umożliwić

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz.19, t. 6, s. 34).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 14 lipca 2021 r. – Europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko TZ; druga strona Openbaar Ministerie

(Sprawa C-429/21)

(2021/C 368/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Europejski nakaz aresztowania wydany przeciwko: TZ

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie.

Pytania prejudycjalne

1. Czy wykładni art. 28 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾ w świetle prawa do skutecznej ochrony sądowej należy dokonywać w ten sposób, że:
  - to w wydającym nakaz państwie członkowskim, przed organem sądowym tego państwa członkowskiego, w ramach postępowania w sprawie wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego następnie przez trzecie państwo członkowskie w odniesieniu do czynów popełnionych przed przekazaniem, osoba przekazana wydającemu nakaz państwu członkowskiemu, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, powinna mieć możliwość skorzystania z przysługującego jej prawa do bycia wysłuchaną w związku z wnioskiem o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie na podstawie art. 28 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW; lub że
  - to w państwie członkowskim, które wcześniej dokonało przekazania, osoba ta powinna mieć możliwość skorzystania z prawa do bycia wysłuchaną przed wykonującym nakaz organem sądowym w ramach postępowania w sprawie wyrażenia zgody na dalsze przekazanie?
2. Jeżeli osoba przekazana powinna mieć możliwość skorzystania z prawa do bycia wysłuchaną w związku z wnioskiem o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie na podstawie art. 28 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, to w jaki sposób to państwo członkowskie powinno jej to umożliwić?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz.19, t. 6, s. 34).